

Boek : *De Dag dat ik hoorde dat...*
Auteur : Henriëtte Hubers-Kromhof, 2008, [Pica](#)
 ISBN: 9789077671184
Bespreker : Vanherpe Katrien
Datum : Juni 2010

• **In een notendop...**

In dit boek komen acht Nederlandse en Vlaamse ouders aan het woord, die weten wat het is om de dromen die je voor je kind hebt, bij te moeten stellen.

Het zijn boeiende, maar ook aangrijpende verhalen over het proces van acceptatie, verdriet, machteloosheid, woede en eenzaamheid. Maar ook van liefde, geluk, innerlijke verdieping en groei.

Het zijn verhalen over vallen en opstaan en nooit opgeven! De verhalen gaan onder meer over kinderen met een autisme spectrumstoornis, lichamelijke handicaps, CFC-syndroom, Downsyndroom of niet nader gediagnosticeerde problematiek.

Het boek heeft als doel ouders te helpen overtuigen dat het leven niet ophoudt met het krijgen van een bijzonder kind, maar integendeel, heel verrijkend is.

- 👍 non fictie
- 👍 voor alle ouders, artsen, hulpverleners en andere betrokkenen rond 'bijzondere' kinderen
- 👍 gevoel volgen, hoop, vertrouwen, keuze, acceptatie, geluk, verdriet

• **Over de auteur ...**

Henriëtte Hubers-Kromhof is moeder van drie kinderen, woonachtig te Laren. Ze was zelfstandig ondernemer maar door de komst van haar zoon Thom werd zij uiteindelijk genoodzaakt haar zakelijke activiteiten in 2004 te staken om zich volledig te kunnen richten op de zorg van haar kind. Zij is één van de oprichtsters van stichting '[De Droomboom](#)'. Deze stichting biedt kinderen met autisme of ontwikkelingsachterstand dagopvang en stimulerende begeleiding vanuit gedragstherapeutische principes. Een andere uitgave van haar is 'Hoera, mijn kind is anders'

• Zeker lezen?

Na het verschijnen van haar eerste boek (Hoera, mijn kind is anders!) werd Henriëtte Hubers overspoeld met reacties van ouders die zelf ook een bijzonder kind hebben. Ze werd geraakt door hun verhalen. Als ervaringsdeskundige besloot ze de ouders verder uit te vragen over hun leven met een bijzonder kind. Deze ouders kunnen immers dingen die ze vaak niet voor mogelijk houden, gewoon uit liefde voor hun kinderen. De acht meest aangrijpende verhalen zijn in dit boek verzameld. Het zijn optimistische en realistische verhalen van 'elke dag genieten' tot intens verdriet en radeloosheid. Het is de beschrijving van een proces van vallen en opstaan, nooit opgeven en altijd weer mogelijkheden zien voor je kind. Dit boek is een must voor alle ouders, maar ook voor artsen, hulpverleners en andere betrokkenen rondom 'bijzondere' kinderen. De extra info na elk verhaal is heel praktisch en geeft je interessante linken en nuttige adressen. Met dit boek hoopt de schrijfster andere ouders met een bijzonder kind te kunnen steunen in hun eigen zoektocht.

- *emotioneel maar toch optimistisch*
- *veel praktisch toe te passen tips*
- *leuke schrijfstijl*
- *foto's, extra info en nuttige adressen*

• Te onthouden

➔ Het is van levensbelang je kind onvoorwaardelijk te accepteren!

Je hebt twee vormen van acceptatie:

- Positieve acceptatie = je kind nemen zoals het is, het in zijn waarde laten, met andere woorden van je kind niet proberen een ander kind te maken
- Negatieve acceptatie = door sommige hulpverleners, medici/instanties, die vaak een negatief toekomstbeeld schetsen, vaak al op jonge leeftijd.

➔ Ouders van 'bijzondere kinderen'

- denken meer in 'mogelijkheden' in plaats van in 'beperkingen'.
- volgen hun 'gevoel' en uiteindelijk, als ze zien dat hun kind gelukkig is, zien ze dat ze er goed hebben aan gedaan hun gevoel te volgen.
- missen vaak de woorden 'keuze' en 'mogelijkheid' voor hun kind. Vooral in Nederland blijken deze woorden voor hen nog niet ingeburgerd.
- stellen bewust of onbewust hun verwachtingen bij.
- genieten meer van de leuke dingen die het leven te bieden heeft: ze hebben geleerd intens te genieten van de normale dingen van het leven, omdat dingen nu eenmaal weinig normaal zijn.
- voelen een nooit eerder ervaren 'oerkracht' wanneer ze moeten opkomen voor hun kinderen.
- worden vaak gekwetst en krijgen dikwijls uitspraken te horen zoals 'uw kind is gewoon verwend'. Meestal echter is het moedergevoel (vadergevoel) het juiste en weet de moeder (vader) dat er iets gaande is.
- halen veel energie uit andere ouders met een bijzonder kind: samen zoeken ze naar oplossingen, samen komen ze op voor hun kinderen, samen geloven ze in een toekomst, samen huilen ze, samen lachen ze.
- willen niet als slachtoffer gezien worden.
- weten achteraf niet meer hoe ze zich in moeilijke periodes staande hebben gehouden, ze doen het gewoon.
- zijn genoodzaakt naar zichzelf te kijken en dieper te voelen.
- krijgen kracht en energie om verder te gaan van de hoop en het vertrouwen in hun kind.
- hopen dat in de toekomst er minder ouders het wiel hoeven uit te vinden en hopen dat, door het delen van hun ervaringen, ze ook andere ouders kunnen helpen.

➔ Bijzondere kinderen...

- leren de ouders hun eigen kracht in zichzelf te ontdekken en die op zo een manier te benutten, hun mogelijkheden laten zien, zoals ze meestal nooit hadden kunnen bedenken.
- beschikken meestal over een grote levensvreugde, waar menig mens op jaloers kan zijn.
- hebben allemaal hun eigen persoonlijkheid, hun eigen talenten en mogelijkheden. Het is belangrijk om hen als volwaardig te zien.
- zijn als cadeautjes, die je wel moet willen uitpakken: als je ze op een plank zet weet je zeker dat je de waarde van dit cadeau nooit zal realiseren.

➔ Van bijzondere kinderen kunnen we nog veel leren: zij kennen geen gisteren, geen morgen, alleen het nu...

👍 *onvoorwaardelijke acceptatie is belangrijk*

👍 *ouders van bijzondere kinderen genieten meer van het leven*

👍 *bijzondere kinderen bezitten een grote levensvreugde*

👍 *elke stap is er één vooruit*

● **Tips die we onthielden...**

Een greep uit de tips die ons bijbleven:

- ➔ *Zorg ervoor dat alle dossiers, onderzoeksrapporten, ... digitaal zijn opgeslagen, omdat je anders blijft kopiëren*
- ➔ *Bij twijfel over een bijzonder lage IQ uitslag, zeker een second opinion vragen bij een onafhankelijke psycholoog.*
- ➔ *Denk altijd goed na over mogelijke vragen aan een arts, therapeut, ...*
- ➔ *Probeer altijd actief mee te denken met een arts: een dosis gezond verstand, moedergevoel (vadergevoel) en eigen inzichten zijn heel belangrijk.*

- *Ouders van bijzondere kinderen moeten ervoor zorgen dat 'hun beker vol blijft' namelijk dat ze zich goed voelen zodat ze voldoende energie kunnen geven aan hun kind.*
- *Bij opname van je kind in het ziekenhuis is het handig een schema te maken voor vrienden en familie die ook eens een dagdeel kunnen aanwezig zijn.*
- *Neem altijd een paar 'extra oren' mee naar belangrijke besprekingen met bijvoorbeeld artsen of therapeuten. Iedereen hoort verschillende zaken en interpreteert boodschappen anders.*
- *Onderschat het nut van zelfhulpgroepen niet: zeker in het begin kan het prettig zijn om met andere ouders te praten die ook het een en ander hebben meegemaakt.*
- *Let op voor 'shoppen in therapieland'. Meestal krijg je hierover veel kritiek van therapeuten en artsen. Maak je eigen keuze en ga op je gevoel af. Voor sommigen is dit een manier om innerlijke rust te vinden.*

• **Meer info over omgaan met kinderen met leerproblemen of -stoornissen in het gezin**

- www.letop.be: Getuigenissen van ouders en kinderen i.v.m. leerstoornissen of -problemen
- [Vormingsdienst SIG](#) organiseert vorming en bijscholing voor personen met een handicap en voor hun ruime omgeving. Via het kwartaaltijdschrift SIGnaal en andere publicaties geeft SIG ook informatie. Verder stimuleert deze dienst praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek via de Wetenschappelijk raad.